

er som skildret, er naturligvis vanskeligt at bevisliggøre, men jeg har faaet et levende Indtryk heraf ved Samtale baade med Ejere og Lejere, der har søgt Nævnenes Kontor i den Tid, Nævnene har virket. Men selv om de faktiske Forhold var lysere, kan det dog ikke hindres, at Lejerne har den bestemte Tro, at en Indsigelse er ensbetydende med en Opsigelse til førstkommende Flyttedag. Der vilde næppe have foreligget saa mange Indsigelser, som der gør, hvis ikke den Opfattelse navnlig i den første Tid af Lovens Virketid havde bredt sig, at Lejeren ikke kunde siges op. Jeg har til Stadighed haft Lejlighed til at konstatere, at Lejerne i vidt Omfang, — saavidt det har kunnet oplyses — paa Grundlag af nogle fejlagtige Dagbladsmeddelelser havde denne Opfattelse. For de Lejeres Vedkommende, der ikke indsendte skriftlig Indsigelse, og som ved Henvendelse paa Nævnenes Kontor erfarede, at Opsigelse til den førstkommende Flyttedag var lovlig, var der en meget stærk Tilbøjelighed til at undlade Indsigelse. For mange Tilfældes Vedkommende kan dette ikke konstateres, idet de paa-gældende fik den trykte Forespørgsel tilbage eller annullerede den, men i nogle Tilfælde noterede jeg efter Lejerens Ønske til Efterretning for Nævnet: „Lejeren ønsker af Frygt for Opsigelse ikke at protestere“.

Med Hensyn til Ønskeligheden af en Ændring gaaende ud paa, at Lejeren sikres mod Opsigelse paa Grund af Lejeforhøjelse, inden Nævnet har afsagt sin Kendelse, og at han efter Kendelsens Afsigelse sikres mod Opsigelse i mindst 1 Aar, frem-gaar det af det tidligere anførte, at Nævnenes Erfaring gaar ud paa, at det er den nugældende korte Beskyttelse — eller rettere, som de faktiske Forhold er, — manglende Beskyttelse mod Opsigelse, der bevirker, at selv Lejere, der efter Nævnenes Skøn var berettigede til at gøre Indsigelse, undlader eller frafalder dette. At der sikredes Lejeren Beskyttelse mod Opsigelse, for saa vidt han i øvrigt opfylder sine Forpligtelser, i det mindste 1 Aar, vilde i hvert Fald i nogen Grad forhindre den Frygt for Opsigelse, der nu, som tidligere anført, er raadende, og gøre Virkningen af Nævnenes Arbejde mindre illusorisk. At en Bestemmelse herom maatte formuleres saadan, at den ogsaa gav Beskyttelse mod Opsigelse, der ikke motiveredes med Lejeforhøjelse, er vel givet, idet den jo ellers vilde kunne omgaas uden nogen Vanskelighed.

Med Hensyn til den direkte Virkning af Nævnenes Virksomhed er det neppe for meget sagt, at Nævnenes Erfaringer er meget lidet gunstige. Der er blandt begge Nævns Medlemmer Enighed om, at de Nedsættelser, Nævnene har foretaget for de Lejligheders Vedkommende, hvor man efter en grundig og omhyggelig Undersøgelse er kommet til det Resultat, at den forlangte Huslejeforhøjelse er ubillig, i hvert Fald neppe kommer de nuværende Lejere til gode, idet der i saa godt som alle Tilfælde er en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at disse bliver opsagte til førstkom-mende Flyttedag. — — — — —

Jeg skal slutte med at udtale, at naar de fremførte Oplysninger giver et saa mørkt Billede af Forholdene, ligger det naturligt i, at det er *Misbrugene*, Nævnene har været stillet overfor og ikke med den gældende Lov har været i Stand til at hindre. Overfor de berettigede Forhøjelser har Nævnenes Virksomhed i og for sig været unødigt, og disse har ikke i saa høj Grad lagt Beslag paa Nævnenes Opmærk-somhed.

Frederiksberg, den 11. Oktober 1916.

Marc Kalckar.